

samtidig blev indført de Forbedringer i den nuværende Hørlow, som vi anse for nødvendige.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Bernitsen): Det ærede Medlem, der nu satte sig... (Stemmer: Han satte sig ikke, han gik), ja, om det ærede Medlem satte sig eller gik, skal jeg ikke komme videre ind paa. Altsaa det ærede Medlem, der nu sidst talte, undrede sig over, at Forslagsstillerne ikke indlebede en Forhandling om det Forslag, her foreligger, men da Tiden er saa langt fremrykket, og da dette Spørgsmaal blev saa omhyggelig debatteret ifjor, forekommer det mig ikke, at der fra Folkethingets Side kunde være nogen særlig Anledning til at reise en Debat om det igjen iaar. Det ærede Medlem har imidlertid nu erklæret, at han for sit Vedkommende vil stille sig bestemt imod Vedtagelsen af et saadant Lovforslag, og han har endog saa erklæret, at det vilde være en ligefrem Dumhed at gaa ind paa det. Smidertid er det Lovforslag, her foreligger, kun en Gjen- tagelse af det Lovforslag, der ifjor blev fremsat af den ærede Minister, og som det lykkedes ham at gennemføre, saa at det jo ogsaa maa have været en Dumhed, der da blev gjort.

Formanden (Krabbe): For at det brugte Udtryk ikke skal give Anledning til Misforstaaelse, vil jeg dog ikke undlade at indskyde den Bemærkning, at den ærede Læser, der før havde Ordet, kun talte om, hvad der, foretaget af ham og hans Meningsfæller, vilde være at betegne paa den nævnte Maade, men han brugte ikke dette Udtryk om en Handlemaade enten af Andre eller af hele Thinget.

Bernitsen: Nei, det er heller ikke min Mening, at det var en Dumhed fra den høitærede Ministers Side; tværtimod, jeg fandt det meget fornuftigt og undrede mig over, at det Argument, den ærede sidste Læser havde at fremsætte mod Lovforslaget, var det, at det var et Forsøg og kun et Forsøg, der ifjor blev gjort, og at der derfor ingen Anledning var til at gjentage det. Nu pleier man i Almindelighed at sige, at, naar man gjør et Forsøg, og det mislykkes, er der ingen Anledning til at gjentage det, men naar man gjør et Forsøg i en eller anden Retning, og man kommer til den Erkendelse, at dette Forsøg er lykkedes overordentlig godt og over al Forventning godt, hvilket den høitærede Minister selv har erkjendt ved en Konference med Hørløvsvalget for dette Forsøgs Vedkommende, forekommer det mig, at der er god Grund til at gjentage dette Forsøg. Jeg tror, at af de Byrder, den al-

mindelige Børnepligt medfører, er der ingen, der er mere generende for Befolkningen end de mange Gjenindfaldelser, og jo længere Gjenindfaldelserne ere, desmere generende og trykkende blive de. Jeg føler mig derfor fuldkommen overbevist om, at der i Befolkningen er et levende Ønske om, at disse Leirfamlinger maa blive saa sjældne og korte som muligt. Jeg tvivler heller ikke om, at dette Things Flertal vil stemme for det Lovforslag, her foreligger, og jeg nærer derfor ogsaa Haab om, at, naar dette Lovforslag bliver vedtaget af Misdagen, vil den høitærede Minister ikke kunne modsætte sig det, thi det er jo igunden hans eget Barn, og naturlige Fædre pleie jo ikke at lade deres Børn løbe, fordi de ere et Aar gamle. Jeg skal derfor paa Forslagsstillerens Begne indtrængende anbefale Forslaget.

Krigsministeren

(Kauffmann): Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Bernitsen), som er Ordfører for Forslagsstillerne af dette lille Lovforslag, yttede, da han fremsatte det, at, da Forkortelsen i Leirtiden ifjor havde vist tilfredsstillende Resultater, talte Villighed og Retferdighed ogsaa for, at den Lettelse i de personlige Byrder, som blev det Mandskab, der indfaldtes til Leirpøvelserne ifjor, tilbed, ogsaa kom det Mandskab til gode, som skal deltage i Leirpøvelserne iaar. Han mente derfor, at dette maatte tale for, at Leirtiden ogsaa blev forkortet denne Gang. Der- til skal jeg dog kun bemærke, hvad der allerede er sagt før, at vi ifjor gjorde et Forsøg. Dette Forsøg er ganske sikkert lykkedes, men naar et Forsøg lykkes, gjør man det ikke om igjen, thi det er aldeles overflødigt. Derved vilde man nemlig kun skabe et Præcedens for, at muligvis en Forkortelse af Leirtiden blev staaet fast. Nu vil vist ingen af samtlige ærede Medlemmer, be- negte, at Thinget altid til det Yderste har staaet paa, at man ikke maatte forandre Hørløven ved smaa partielle Love. Paa dette Standpunkt stiller jeg mig. Jeg vilde finde det meget urigtigt at forkorte Leirtiden iaar, og det netop af den Grund, at jeg ønsker de personlige Byrder lettede for Befolkningen. Jeg er overbevist om, at det er det, der generer Befolkningen mest, og at den vil sætte størst Pris paa, naar den får en Lettelse af de personlige Byrder; de finansielle byrder den sig ikke om, den mærker den slet ikke. (Ufbrydelse). Befolkningen mærker ikke det Mindste til de finansielle Byrder. Altsaa set fra den Børnepligtiges Standpunkt forholder det sig saa, at han med Ryghaand vil modtage en Hørlow, som letter de personlige Byrder, selv om den kræver et større Budget. Men man vil ved at vedtage denne særlige Lov ligefrem modarbejde Hørløvsforslaget, som det af mig er blevet fremsat, og som inde-